

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1923

ΑΡΙΘ 1

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Δῶμεν δόξαν τῷ Θεῷ τῷ Πατρὶ τῶν Φώτων, ὅτι, ἔστω καὶ μετὰ αἰῶνά του ἀπὸ τῆς χειραφετήσεως αὐτῆς, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀποκτῶ σήμερον ἴδιον δημοσιογραφικὸν ὄργανον. Ἡἄρτι αἱ αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησιαί, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη συναισθανθεῖσαι ὡς ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τὴν δι' ἐπισήμων ἐκδόσεων ἐξυπηρετήσιν τῶν πολλαπλῶν αὐτῶν ἀναγκῶν, οὐ μόνον εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῶν περιοδικῶν αὐτῶν προεβίβαν. ἄλλα καὶ ἴδια ἀπέκτησαν Τυπογραφεία. Πρώτη ἡ Ἐκκλ.σ.α Κων)πόλεως ἐξέδωκε τὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν» καὶ ἐξακολουθεῖ λαλοῦσα ἀπὸ τῶν σελίδων τῆς ἀπὸ τεσσαρακονταετίας καὶ πλέον. Τὸ παράδειγμα αὐτῆς ἠκολούθησαν ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, ἀπὸ δύο δεκαετηριδίων καὶ ἐπέκεινα ἐκδίδουσα τὴν «Νέαν Σιών», δὲν ἐβραδονᾶν δὲ καὶ τα ἄλλα Πατριαρχεῖα νὰ συγχρονισθῶσι πρὸς τὰς ἐπιτακτικὰς τῆς ἐποχῆς ἀπαιτήσεις, τὸ μὲν τῆς Ἀλεξανδρείας διὰ τοῦ «Ἐκκλ.σ. Φαρου» καὶ τοῦ «Ἰανταίνου», τὸ δὲ τῆς Ἀντιοχείας διὰ τῆς ἀραβιστὶ ἐκδοθεῖσης «Χαρίτος», εἶτα δὲ καὶ ἡ Κύπρος διὰ τοῦ «Ἀποστόλου Βαρνάβα». Ἄλλα καὶ ἐπὶ μέρους Μητροπόλεως καὶ Ἐπισκοπαὶ ἐφιλοτιμήθησαν νὰ ἰδρῶσιν τοπικὰ περιοδικὰ πρὸς ἐνδελεχεστέρην καὶ λιπαρωτέραν διδασκαλίαν τοῦ χριστεπωνύμου αὐτῶν πληρώματος.

Μόνη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐστερεῖτο, καιρικῶν ἕνεκα λόγων, τοῦ ἰδίου ἐκτεθῆς δημοσιογραφικοῦ ὄργανου, προσπαθοῦσα ἐκάστοτε νὰ ἐξυπηρετῆ τὰς δημοσιογραφικὰς αὐτῆς ἀνάγκας διὰ τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου», ὄργανου τοῦ ὁμωνύμου ἐν Ἀθήναις σωματείου τῶν ἱερέων, ἐπὶ βραχὺν δὲ χρόνον καὶ τοῦ «Ἐκκλ.σ. Κήρυκος». Ἄλλ' ὁ χρόνος ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν εὐοδοῦνται οὕτω τὰ τῆς Ἐκκλησίας, διότι τῶν ἰδιωτικῶν δημοσιογραφικῶν ἐκδόσεων ἡ τύχη συνδέεται πρὸς τοὺς

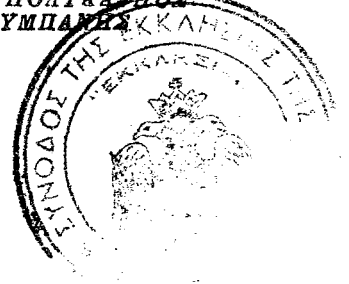
ἀσταθεῖς ἰδιωτικοὺς πόρους καὶ τὰς καιρικὰς τῶν ἰδιωκτητῶν περιπετείας.

Ἡ ἰδανικὴ βεβαίως τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐξυπηρετήσιν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῆ μόνον δι' ἐκδόσεως ἡμερησίου δημοσιογραφικοῦ ὄργανου. Διότι μόνον διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ ἴσου χρησιμοποίησεως τῶν προόδων τῆς δημοσιογραφίας θ' ἠδύνατο ἡ Ἐκκλησία μὴ μόνον διὰ τοῦ γραπτοῦ λόγου νὰ διδάσκη καὶ κηρύττῃ καὶ νοθετῆ ἐνδελεχῶς διοχετεύουσα τὰ σωτήρια αὐτῆς διδάγματα ἀνελλιπῶς ἐπὶ ὡς μεγίστην ἀκτίνα μέχρι καὶ τῶν ἀπωτέρων ἐσχατιῶν καὶ ὅπου ζῆ καὶ ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ ὁ Ἕλλην χριστιανός, ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου μονοουχὶ καθ' ἐκάστην διαδιδομένας ἀντιβρησκευτικὰς τῶν ἀθέων καὶ μισοθέων ἰδέας νὰ ἀναίρη καὶ κατὰ τῆς ἐντύπου ἀνηθικότητος ν' ἀντιτάσῃ ἀντροπον τὴν σώζουσαν ἠθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ τοῦτο μὲν ἔστω τὸ ἰδεώδες, εἰς ὃ δεῖν πάντοτε νὰ κατατείνῃ ἡ Ἐκκλησία. Πρὸς τὸ παρὸν ὅμως καὶ τοῦτο λογισθήτω σημαντικὴ πρόοδος, ὅτι καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτη Ἐκκλησία ἀπὸ τῆς σήμερον ἐμφανίζεται ἴδιον κεκτημένη δημοσιογραφικὸν Δελτίον. Καὶ τίς μὲν ὁ σκοπὸς αὐτοῦ καὶ τὸ πρόγραμμα, λεπτομερέστερον ἐμφαίνει ἡ ἐν τῷ ἀνα χεῖρας τεύχει ἀμέσως κατωτέρω δημοσιευομένη συνοδικὴ Ἐγκύκλιος. Ἐπιτραπήτω δ' εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως ἐκτεθῆς ἐπιτελοῦσαν Ἐπιτροπὴν νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃ, ὅτι ὁ τε Ἱερός ἡμῶν Κλήρος καὶ ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ περιβάλλῃ τὴν «Ἐκκλησίαν» αὐτοῦ διὰ στοργῆς ἀνταξίας πρὸς τὰς ὑπὲρ αὐτῶν προσπάθειας.

Ἡ ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Ἐθνοποιὸς ἈΜΒΡΟΣΙΟΣ
† Ὁ Γαίκοι καὶ Σαγαῶν ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
† Δεχ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΑΥΤΗΣ ΔΕΛΤΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως τῆς ἑναγχοῦ συνελθούσης Ἱεραρχίας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας περὶ ἐκδόσεως ἐπίσημου Δελτίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησία», ἐποπιτευομένου ὑπὸ δύο Συνοδικῶν Συνέδρων καὶ τοῦ Α'. Γραμματέως, ἐνήργησεν ἅπαντα τὰ εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ κατατείνοντα, ὄρισασα μὲν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν, ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τῶν Σ. Σ. Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Ἀμβροσίου καὶ Τρίκης καὶ Σταγῶν κ. Πολυκάρπου καὶ τοῦ Α'. Γραμματέως Αὐτῆς Ἀρχιμ. κ. Γερμανοῦ Ἀρ. Ρουμπάνη, διατάξασα δὲ τὴν ἑναρξιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Δελτίου, ὅπερ ἤδη καὶ ἤρξατο ἐκιδόμενον ἅπασι τῆς ἐβδομάδος ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐν τῷ Δελτίῳ τούτῳ θέλουσι δημοσιεῦσθαι πράξεις, ἀποφάσεις καὶ ἐγκύκλιοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰ ἀνταλλασσόμενα μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἐπίσημα γράμματα, νόμοι καὶ Β. Διατάγματα, σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ αἱ προκηρῦξεις δημοπρασιῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ναῶν, ὡς καὶ ἄρθρα ἐποικοδομητικὰ καὶ εἴ τι ἕτερον ἤθελεν ἐγκριθῆ πρὸς διδασκαλίαν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα, τὸ ἐπίσημον τοῦτο ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας σκοπεῖ νὰ ἐκδηλοῖ καὶ ἀναπαριστᾷ τὴν ὅλην ἐν τῇ ἡμετέρῃ Αὐτοκεφάλῳ Ἐκκλησίᾳ κίνησιν, τῆς τε κεντρικῆς διοικήσεως αὐτῆς καὶ τῶν ἐπὶ μέρους Ἱερῶν Μητροπόλεων, νὰ δημοσιεύῃ πᾶν ἐπίσημον ἔγγραφον σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ διερμηνεύῃ τὰς γνώμας Αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἀναφυομένων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ταύτοχρόνως δὲ νὰ καθίσταται φορεὺς ὑγαινοῦσης κατὰ Χριστὸν διδασκαλίας, ἵνα ἀπὸ τῶν σελίδων αὐτῆς, ὡς ἀπὸ ἄμβωνος ἱεροῦ, ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὸς Κλήρος καὶ Λαὸς ἐνωτίζηται τὴν γνώσιν τὴν ἀληθῆ, στηρίζεται ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ πατροπαράδοτῳ αὐτοῦ πίστει, παρακολουθῆ δ' ἅμα καὶ τὴν καθόλου ἠθικοθηρησκευτικὴν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν κίνησιν.

Ὅθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν μεγίστην σημασίαν, ἣν ἔχει ἡ ἔκδοσις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δελτίου τούτου, εὐλόγως ἐπιθυμεῖ ἵνα εὐρύτατα τοῦτο παρὰ τῷ εὐαγεῖ Κλήρῳ καὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Λαῷ διαδοθῆ. Δι' ὃ καὶ προάγεται ἵνα παρακαλέσῃ πάντας Ὑμᾶς, τοὺς Σ. Ἱεράρχας, ὅπως μετὰ θερμοτάτου ἐνδιαφέροντος συστήσητε τὸ Δελτίον εἰς ἅπαντα τὸν εὐλαβῆ Κλήρον καὶ τὸν φιλόχριστον Λαόν, εἰς τε τὰ Μοναστηριακὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ τοιαῦτα τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑμῶν παροικιῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πέποιθεν, ὅτι οἱ Σ. Ἱεράρχαι, ὧν κοινὸν ἐνδόμυχον πόθον ἐκπληροῖ ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐπίσημου τούτου Δελτίου, θὰ ἐπιτελέσωσι πᾶν τὸ ἐπ' αὐτοῖς διὰ τὴν πλήρη εὐδωσιν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ τοῦ Δελτίου, ἐπὶ προφανεστάτῳ ὠφέλει Κλήρου τε καὶ Λαοῦ.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος

† Ὁ Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος ΕΥΘΥΜΙΟΣ

† Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΣ

Ὁ Α'. Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Γερμανὸς Ἀρ. Ρουμπάνης

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

α'.

Ἄμα τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος εἰσηγήθη εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 16^{ης} ἐκτάκτου τῆς 9)22 Μαρτίου 1923 τὴν ἀνάγκην τῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τῆς προτάσεως ταύτης ὁμοθυμῶς γενομένης ἀποδεκτῆς, καθωρίσθησαν ὡς θέματα τῆς Ἱεραρχίας α') τὰ περὶ τοῦ Ἡμερολογίου, καὶ β') ὁ Καταστατικὸς Νόμος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης ἔφερεν ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῇ 16^ῃ συνεδρίᾳ ἐκτάκτω 16)29 Μαρτίου 1923, ζητήσας τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως. Μετὰ δὲ τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς ἀπεστάλη ἀθήμερον τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα πρὸς τοὺς Ἱεράρχας :

Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος.

Προτάσει Ἱ. Συνόδου καὶ Κυβερνητικῇ ἐγκρίσει ἀπεφασίσθη σύγκλησις Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας πρὸς σύσκεψιν ἐπὶ ζητήματος Ἡμερολογίου καὶ ἐπὶ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γνωστοῦ σχεδίου Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας τοῦ 1914. Ἐργασιῶν ἀρχομένων τὴν Δευτέραν Θωμᾶ, παρακαλεῖσθε ὅπως ἔλθητε ἐγκαίρως.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, Πρόεδρος.

Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐδημοσίευσεν τὸ ἐξῆς Β. Διάταγμα :

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1767 τῆς 23 Μαρτίου ἐ. ἑ. ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διατάσσομεν τάδε.

Καλοῦμεν πάντας τοὺς κανονικοὺς καὶ ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτας τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἵνα, συνερχόμενοι ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ τὴν 16 Ἀπριλίου ἐ. ἑ. παρουσίᾳ τοῦ παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ Β. Ἐπιτρόπου καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Μικαριωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ἐκφέρωσι τὴν γνώμην των ἀπὸ Ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως ἐπὶ τοῖς ζητήματι τῆς ἀποδοχῆς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ νέου Ἡμερολογίου ὡς καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας 1914 καταρτισθέντος σχεδίου Νόμου «Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων ἐργασία τῆς Ἱεραρχίας θέλει παραταθῆ μέχρι τῆς 21ης ἰδίου μηνός, ὅπως ἀφ' ἐαυτῆς διαλύεται.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀνατίθε-

μεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Μαρτίου 1923

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'.

Ὁ Ὑπουργὸς : Ι. ΣΙΩΤΗΣ

Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Β. Δ. ὀρισθεῖσαν ἡμέραν συνήλθον ἐν τῇ τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάλου αἰθούσῃ τῶν συνεδριῶν πάντες οἱ Ἱεράρχαι πλὴν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ζακύνθου, Δημητριάδος, Πατρῶν καὶ Ἡλείας, ἐγκαίρως διὰ τηλεγραφημάτων δικαιολογησάντων τὴν μὴ προσέλευσιν αὐτῶν, ὀφειλομένην εἰς λόγους ὑγείας καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπ. Μονεμβασίας μήπω ἐξ Ἀμερικῆς ἀφικομένου.

Ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, καταλαβὼν τὴν προσδρικὴν ἔδραν περὶ ὧραν 10 π. μ., προσεφώνησεν τὴν Ἱεραρχίαν ὡς ἀκολούθως :

«Ὁὐ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν».

(Ματθ. 18, 20).

Κατὰ τὴν ἀψευδῆ ταύτην ἐπαγγελίαν τοῦ Κορίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πιστεῖομεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι ὁ-τος παρέσται ἐν μέσῳ ἡμῶν, Σεβασμιώτατοι ἀδελφοί. Διότι συνήλθομεν ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ὅπως διασκεφθῶμεν καὶ ἀποφανθῶμεν γνώμην ἐπὶ ζητημάτων εἰς τὴν Ἀγιωτάτην Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν ἀναφερομένων. Εἶναι δὲ καθ' ἑαυτὸ μέγα διὰ τὴν Ἀυτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὅτι τὸ πρῶτον συγκροτεῖται ἐπισημῶς Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, προσκλήσει τῆς κατὰ τοὺς διέποντας τὰ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης νόμους Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἔγκρισει τῆς Πολιτείας.

Αἱ τακτικαὶ Σύνοδοι τῆς Ἱεραρχίας ἐπιβάλλονται ὑπὸ θεμελιωδεστάτων κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, ὧν τὸ κύριον ἀναγνωρίζει τὸ διέπον τὸ Κράτος ἡμῶν πολιτικὸν Σύνταγμα. Ὁ 37ος Ἀποστολικὸς Κανὼν ἐπιτάσσει: «Δεύτερον τοῦ ἔτους σύνοδος γινέσθω τῶν Ἐπισκόπων καὶ ἀνακρινέτωσαν ἀλλήλους τὰ δόγματα τῆς εὐσεβείας καὶ τὰς ἐμπιστοσύνας ἐκκλησιαστικῆς ἀντιλογίας διαλυέτωσαν ἅπασι μὲν τῇ τετάρτῃ ἑβδομάδι τῆς Πεντηκοστῆς, δεύτερον δὲ ὑπερβερταίου δωδεκάτῃ». Κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην, οἱ Ἐπίσκοποι ὄφειλον νὰ συνέρχωνται δις τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν δ' ἑβδομάδα τῆς Πεντηκοστῆς καὶ κατὰ τὴν 12 Ὀκτωβρίου. Ἡ διάταξις κατέστη θεμελιώδης καὶ ἀπαράβιτος, ἐπαναληφθεῖσα ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἧτοι τῆς Α' (καν. 5), τῆς Β' (καν. 2), τῆς Δ' (καν. 19), τῆς Πενθέκτης (καν. 8), τῆς Ζ' (καν. 6) καὶ τῶν Τοπικῶν Ἀντιοχείας (καν. 20), Λαοδικείας (καν. 40) καὶ Κωνσταντινουπόλεως (καν. 18.73). Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ διάταξις τῆς Δ' Οἰκουμ. Συνόδου (καν. 19): «ἦλθεν εἰς τὸς ἡμετέρας ἀκοὰς ὡς ἐν ταῖς Ἱεραρχίαις αἱ κεκαλονισμένοι Σύνοδοι τῶν ἐπισκόπων οὐ γίνονται, καὶ ἐκ τούτου πολλὰ παραμελεῖται τῶν διορθώσεως δεσμένων πραγμάτων ὥρισεν τοίνυν ἡ ἅγια Σύνοδος, κατὰ τοὺς τῶν ἁγίων Πατέρων Κανόνας, δις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συντρέχειν καθ' ἑκάστην Ἱεραρχίαν τοὺς Ἐπισκόπους, ἕνα ἂν ὁ τῆς Μητροπόλεως Ἐπίσκοπος δοκιμάσῃ, καὶ διορθοῦν ἕκαστα τὰ ἀνακώπτοντα τοὺς δὲ μὴ συν-

όντας Ἐπισκόπους, ἐνδημοῦντας ταῖς ἑαυτῶν πόλεις καὶ ταῦτα ἐν ὕγειᾳ διάγοντας καὶ πάσης ἀπαραιτήτου καὶ ἀναγκασίας ἀσχολίας ὄντας ἐλευθέρους, ἀδελφικῶς ἐπιπλήττεσθαι». Τὴν διατάξιν ταύτην ἐπανέλαβε καὶ ἡ Πενθέκτη Σύνοδος, ἣτις, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τῆς τότε ἐπιδρομᾶς τῶν βερβάρων, ὤρισεν ὅπως συνέρχονται οἱ Ἐπίσκοποι παντὶ τρόπῳ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ «ἀπὸ τῆς ἁγίας τοῦ Πάσχα ἑορτῆς καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἐκάστου ἔτους». Ὅμοιον τι, ἔμφανέστερον, ὤρισεν ἡ Ζ' Οἰκουμ. Σύνοδος, ἣτις οὐ μόνον ἐπιτίμια ἐπέβαλλε τοῖς Ἐπισκόποις, τοῖς ἀδικαιολογητῶς μὴ προσερχομένοις εἰς τὰς Συνόδους τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλὰ λαβοῦσα ὑπ' ὄψει ὅτι κοσμικοὶ τινες ἄρχοντες ἐκώλυον αὐτάς, διέταξε νὰ ἐπιβάλλωνται οὗτοι εἰς τὸ ἐπιτίμιον τοῦ ἀφορισμοῦ.

Ὁῦτω λοιπὸν ἀπαραίτητοι ἐθεωρήθησαν αἱ ἐτήσιοι Σύνοδοι τῶν Ἐπισκόπων, διὰ τῶν τοιούτων δὲ Συνόδων διφυκίθη καὶ ἀνεπτύχθη ἡ Ἐκκλησία κατὰ τοὺς ἐδωκλεσεστέρους αὐτῆς χρόνους. Καὶ οὐδὲν παράδοξον, ὅτι τῷ 1593, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κων)πόλεως, ἐν μέσῳ τῶν ἐπισωρευθέντων ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κατακτήσεως ἑρειπίων, συνελθοῦσα Ἐνδημοῦσα Σύνοδος, διὰ τοῦ παρεδρεῦσαντος διαπρεποῦς Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου τοῦ Πηγᾶ ἐπανέλαβε τὰς διατάξεις τῶν ἑρχαίων Οἰκουμηνικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων περὶ τῆς συγκροτήσεως τακτικῶν Συνόδων πάντων τῶν Ἐπισκόπων ἔστω καὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους. Δυστυχῶς αἱ ἐκ τῆς τουρκικῆς τυραννίας χαλεπαὶ περιστάσεις καὶ ἀνάγκαι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας δὲν ἐπέτρεψαν μὲν εἰς αὐτὴν νὰ συγκροτῆ τακτικὰς Συνόδους, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1453 καὶ ἐξῆς μέχρι τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος συγκεκολληθῆσαν ἐν Κων)πόλει πεντήκοντα περίπου Σύνοδοι, ἐπιλόσασθαι γενικὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ζητήματα. Ἀξιοσημειωτόν δὲ ὅτι νεώτεραι τινες Ὀρθόδοξοι Ἀυτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, ὡς ἡ Σερβικὴ καὶ ἡ Ρουμανικὴ, αἱ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου χεираφетηθεῖσαι, ἀνέθηκαν τὴν δικαίωσιν ἑαυτῶν εἰς τὴν Ἱεραρχίαν, συνερχομένην ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ ἐκτάκτως, ὅταν τις παραστῆ ἀνάγκη. Τοιοῦτο δὲ κανονικὸν σύστημα διοικήσεως ἐπικρατεῖ καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ Κύπρου, ἐν ἣ ἕκαστος τῶν Ἱεραρχῶν διοικεῖ μὲν ἐλευθέρως τὴν ἑαυτοῦ Ἱεραρχίαν, ὑπέχει δ' εὐθόνας καὶ ὑπόκειται ὑπὸ τὴν Σύνοδον τῶν Ἱεραρχῶν, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ συνερχομένην. Τὸ ἀποκεντρωτικὸν τοῦτο σύστημα ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως προβλέπεται καὶ καθορίζεται ὑπὸ τῶν κανόνων, στηριζόμενον ἐπὶ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πολιτεύματος.

Δυστυχῶς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς διοργανώσεως ἐπεκράτησε σύστημα ἄκρως συγκεντρωτικόν, οὗτινος ἐν τῶν ἀποτελεσμάτων ὑπῆρξε τὸ ὅτι οἱ ἐπὶ μέρος Ἐπίσκοποι ἐστερήθησαν πάσης ἀπὸ τῶν κανόνων ἀπορρεῦσης ἐλευθερίας ἐν τῇ διοικήσει τῶν Ἱεραρχῶν αὐτῶν, ἀπὸ δὲ τῆς Ἱεραρχίας ἀφηρέθη τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι καὶ ἐξετάζειν τὰ τῆς Ἐκκλησίας ζητήματα καὶ ἀνεσέθησαν εἰς τὴν διοικοῦσαν Σύνοδον, ὡς Ἀνωτάτην «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν», οὐ μόνον τὰ διοικητικά, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν

ὀλομέλειαν τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τοὺς κανόνας ἀνήκοντα καθήκοντα, τὰ τε εἰς τὰ δόγματα ἔτι καὶ εἰς τὰ γενικὰ τῆς Ἐκκλησίας ζητήματα ἀναγόμενα. Κρίνομεν περιττὸν γὰρ εἰσελθόμεν εἰς λεπτομερείας καὶ νὰ παραστήσωμεν τὰ ἐπιζήμια ἐπακολουθήματα τοιοῦτου συστήματος.

Ἄλλως τε σήμερον συγκροτοῦμεν τὴν Σύνοδον ταύτην, ἣτις ἐδελπιστοῦμεν ὅτι θὰ θέσῃ τὰς βάσεις τῆς διοικητικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου αὐτῆς θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἐτήσιαν τακτικὴν συνέλευσιν τῆς Ἱεραρχίας οὐχὶ μόνον ὡς σώματος βουλευτικοῦ, ἀλλὰ καὶ διοικητικοῦ, κατὰ τὰς διακελεύσεις τῶν κανόνων.

Θέματα τῆς διασκέψεως τῆς παρούσης Συνόδου ὠρίσθησαν δύο : α) περὶ τοῦ Ἡμερολογίου, καὶ β) περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πρῶτον ζήτημα εἶναι παγκοίνως γνωστὸν, ἔχει δὲ ἀνάγκην εἰδικῆς ἐπιλύσεως, διότι ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, ὡς ἔπραξεν πάντα τὰ Ὀρθόδοξα Κράτη καὶ ὁ ἐν τῇ διασπορᾷ Ἑλληνισμὸς, παρεδέθη καὶ εἰσῆγαγεν ἐν ταῖς κοινωτικαῖς καὶ κοινωνικαῖς σχέσεσι τοῦ Γρηγοριανῶν, λέγομενον, ἡμερολόγιον, ὅπερ σύμπτως ὁ πεπολιτισμέντος κόσμος σήμερον ἐφαρμόζει. Ὡς ἦτο δὲ ἀκόλουθον κατέλιπε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος περὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου. Οὐ μικρὰ ἐντεῦθεν προέκυψεν ἀνωμαλία ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν δύο ἡμερολογίων, ἀρκεῖ δὲ μόνον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ πρώτη τοῦ πολιτικοῦ ἔτους θὰ συμπίπτῃ πρὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ ὅτι τελευταίως ἡ Ἑθνικὴ ἡμῶν ἑορτὴ ἐτελεύτησεν οὐχὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως τῆς ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας περὶ μεταβολῆς τοῦ Πασχαλίου δὲν δύνανται νὰ ἐπέλθῃ ἡ συμφωνία τῶν δύο ἡμερολογίων διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, οὗτινος τὴν μεταβολὴν ἄλλως τε ζητοῦσι καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀυτικοὶ λαοί, δι' ἐπιτόμου ὑπομνήματος ὑποβάλλω ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην κρίσιν τῆς Ἱεραρχίας λύσιν, αἴρουσαν μὲν τὴν παρουσιαζομένην νῦν ἀνωμαλίαν, μὴ θίγουσαν δὲ ἀπολύτως τὸ Πασχαλίον καὶ τὸ ἑορολόγιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Κατὰ τὴν προτεινομένην λύσιν θὰ ἐπέλθῃ λίαν ἀνεπαισθῆτως διόρθωσις ἐν τῷ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας παραδεδεγμένῳ ἡμερολογίῳ διὰ προσθήκης 13 ἡμερῶν, διὰ διορθώσεως δὲ ταύτης θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἀκριβεστέρα ἐφαρμογὴ τῶν περὶ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα διατάξεων τῆς Α' Οἰκουμηνικῆς συνόδου, οἵτινες δὲν τηροῦνται νῦν διὰ τοῦ κρατοῦντος ἡμερολογίου. Ὡστε τὴν ἐν λόγῳ διόρθωσιν δὲν ὑπαγορεύουσι μόνον λόγοι σκοπιμότητος, διότι δι' αὐτῆς θ' ἀρθῆ ἡ προκώψασα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὀρθοδόξοις κοινωνίαις ἐκ τῆς ὑπάρξεως δύο ἡμερολογίων ἀνωμαλία, ἀλλὰ καὶ λόγοι ἐκκλησιαστικῆς ἀκριβείας ἐπιστημονικῶς κυρούμενοι.

Τὸ δεύτερον θέμα τῆς παρούσης Συνόδου εἶνε τὸ κεφαλαιώδες καὶ τὸ ζωτικώτερον τῶν δυναμένων ν' ἀπασχολήσῃ τὴν Ἱεραρχίαν ζητημάτων. Πρόκειται περὶ τοῦ διεπόντος τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν πλημμελοῦς Καταστατικοῦ Νόμου, οὗτινος τὴν διόρθωσιν ζητεῖ αὐτὴ ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς διοικητικῆς διοργανώσεως αὐτῆς, ὡς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας. Μετὰ

πολλὰς καὶ ματαίας ἀποπειράς ζηλωταί τινες Ἱεράρχαι, εἰς οὗς πᾶς ἔπαινος ὀφείλεται, προεκάλεσαν τῇ 1914 τὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας συγκρότησιν πολιτμελοῦς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἧς τὸ ἔργον πρόκειται σήμερον, κατὰ τὸ πρῶτον αὐτοῦ οὐσιωδέστερον μέρος, ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τῆς παρούσης Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Ἀναμφιβόλως πάντες οἱ Ἱεράρχαι ἔχουσιν ἀπὸ πολλοῦ ὅπ' ἔφει τὸ νομοπαρασκευαστικὸν τοῦτο ἔργον καὶ ἔτερα σχετικὰ ὑπερνήματα ὡς καὶ μελέτας περὶ τοῦ Καταστάτικου Νόμου. Ἐπομένως εἶναι εὐκολὸς ἡ ταχθεὶς ἀναθεώρησις καὶ ἐπεξεργασία αὐτοῦ.

Το ἐν λόγῳ σχέδιον δὲν ἀπεμακρύνθη κατὰ πολὺ ἐκ τῶν βθέσεων τῶν ἐπὶ Β. Διατάγματος τοῦ 1852 περὶ τῆς Ἱεράς Συνόδου στηριζομένων νόμων τοῦ 1852 Σ' καὶ ΣΑ'. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρακτικὴν ἀναθεώρησιν εἶναι δυνατόν νὰ καθορισθῶσι σαφέστερον ἐκεῖνα τὰ σημεῖα, δι' ὧν κανονικώτερα θὰ κατὰστῆ ἡ ἐσωτερικὴ ἔργασις καὶ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν δὲ τῶν σπουδαιότερων σημείων εἶναι ἡ σχέσις Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας. Ἡ Νομοπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ 1914 ἐν τῇ διατυπώσει τῆς σχέσεως ταύτης εἶχεν ὅπ' ἔφει τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καθοριζομένην «ἐποπτεῖαν» τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' εἶναι προφανὴς ἡ ἐπὶ τοῦ σχεδίου αὐτῆς ἐπιδρασίς τῶν νόμων τοῦ 1852, ἐξαρτῶντων ἐκ τῆς Πολιτείας τὴν ἐσωτερικὴν καὶ τὴν καθαρῶς ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας. Διότι κατὰ τοὺς νόμους ἐκεῖνους οὕτε περὶ δογμάτων δύνάται ν' ἀποφάνθῃ ἡ Ἐκκλησία ἄνευ ἐγκρισέως τῆς Πολιτείας. Σήμερον, μετὰ πέρροδον ὑπερνενηκοντάετος ἡρονικῆς περιόδου ἀπὸ τῆς πρώτης διοργανώσεως τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ μετὰ τὴν κτηθείσαν πείραν, τὴν ἥμισυ εὐχάριστον, ἐπιβαλλεται ἡ ἀναθεώρησις τοῦ σημείου τοῦτου, μάλιστα ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ἐφαρμόζεται τὸ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα. Ἡ Ἐκκλησία, ὡς δόναμις πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ, μένουσα ἀνεπηρέαστος ἐν τῇ ἐσωτερικῇ διοικήσει αὐτῆς ἀπὸ κοσμικῶν ἐπιρροῶν καὶ ἐντελῶς ἐξήντη πρὸς ζητήματα πολιτικῆς φύσεως, τὴν τε καθαρῶς θρησκευτικὴν καὶ ἱεράν αὐτῆς ἀποστολὴν ἐκπληροῖ καὶ συνεργάτης ἀποβαίνει τῆς Πολιτείας πρὸς ἐπιδιώξιν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν σκοπῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Πρὸς τοῦτο ἔχει ἀνάγκην οὐχὶ τῆς πρὸς αὐτὴν δυσπιστίας τῆς Πολιτείας, ἣν ἀπετόπισεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ αὐτοῦ ὁ πρῶτος διοργανώσας τὴν διοίκησιν αὐτῆς Διαμαρτυρούμενος τὸ δόγμα ξένος πολιτικὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ τῆς ὅπ' αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος παρεχομένης ἐλευθερίας κινήσεως ἐν τῷ καθαρῶς ἐκκλησιαστικῷ κύκλῳ, κατὰ τοὺς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς κανόνας, χωρὶς νὰ προσκροθῆ εἰς τοὺς ἀστικὸς καὶ πολιτικοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ὅπερ ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ κολλάσῃ τοὺς παραβάτας τῶν νόμων. Μακρῶν δὲ ἱστορία ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ ἀντικαταστήσασα κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, καὶ διασώσασα τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, καὶ πρωτοστατήσασα τῶν ἀπελευθερωτικῶν αὐτοῦ ἀγώνων, ὑπῆρξεν ἀληθῆς αὐτοῦ Μήτηρ. Ὅθεν δικαιοῦται ν' ἀξιῶσθαι στοργὴν καὶ μέριμναν παρὰ τῆς Πολιτείας.

Παρ' ἡμῶν δὲ, Σεβασμιώτατοι ἀδελφοί, ἐξαρτάται ν' ἀναπτῶσθαι καὶ ἐκδηλώσθαι τὸς πνευματικὰς δυνάμεις τῆς Ἐκκλησίας, δια τῆς κοινῆς συναντιλήψεως καὶ τῆς δημοδομοῦ συνεργασίας. Οἱ πρὸ ἡμῶν Ἱεράρχαι ἐπόθησαν νὰ ἴδωσι τὰς τακτικὰς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἱεράς συνελέσεις τῆς σέπτης Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος βουλευομένης ἐλευθέρως περὶ σπουδαιωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Πρὸς ἡμᾶς δὲ μετὰ χρηστῶν ἐλπίδων ἔχουσιν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα οὐ μόνον τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ Ἐκκλησίαι, ὁμόδοξοι τε καὶ ἑτερόδοξοι. Εἴθε διὰ τῆς ἐδλογίας καὶ τοῦ φωτισμοῦ τοῦ οὐρανίου Πατρὸς τῶν φώτων, τοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγαθόντος ἡμᾶς, νὰ ἐπιτόχωμεν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ, δι' ὃν συνήλθομεν, καὶ ν' ἀποτελέσῃ ἡ Σύνοδος αὕτη σταθμὸν σημαντικὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἀυτοκεφαλῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ο ΜΑΚ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Τῇ 23 Μαΐου ἡ Α. Μακαριότης προσελθοῦσα εἰς τὸ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεολογικὸν Σπουδαστήριον ἐπέσκεψθη τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν συνεδριάζουσαν Θεολογικὴν Σχολήν, γενομένη ὑπ' αὐτῆς δεκτῇ μετὰ τῶν προστηκουσῶν τιμῶν. Ἡ Α. Μακαριότης δεξαμένη τὴν προεδρείαν τῆς συνεδρίας, ἐν πρώτοις μὲν ἐξέφρασε θερμὰς τὸς εὐχαριστίας Αὐτῆς ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῆς Συνελέσεως τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐκλογῇ Αὐτῆς εἰς Ἐπίτιμον αὐτοῦ Καθηγητῆν, ἡφειλομένη εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐτόνισεν εἰς τὴν τιμὴν ταύτην θεωρεῖ ὑπερτάτην ὡς προελθοῦσαν ἐκ τῆς αἰθρομῆτου συναδελφικῆς ἀγάπης τῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ πεφιλημένων συναδέλφων, ὡς καὶ τοῦ ὄλου Ἀκαδημικοῦ σώματος, καὶ διετράνωσε διὰ λόγων ζωηρῶν ὅτι διακαῆς Αὐτῆς πόθος ἦτο καὶ εἶνε ὅπως ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἦνε εἰς τὸ ἐξῆς συσσωματωμένη μετὰ τῆς Ἐκκλησίας ὑποστηρίζουσα τοὺς ἀγῶνας τῆς καὶ διὰ τῆς ἐγκύρου αὐτῆς γνώμης ἐνισχύουσα τὸς προσπάθειάς τῆς. «Τρέφω τὴν πεποιοθῆσιν — ἐξηκολούθησιν ἡ Α. Μ. — ὅτι ἡ Θεολογικὴ Σχολή, ἥτις ἀποτελεῖ μετὰ τῶν ἄπ' αὐτῆς γαλουχηθέντων τροφίμων τὴν διδασκουσαν Ἐκκλησίαν, θὰ δυνήθῃ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ παράσχη ὑπηρεσίας πολὺ μείζονας καὶ πλουσιωτέρας τοῦ αὐστηρῶς διδακτικοῦ αὐτῆς κύκλου, ἐάν, ἐκάστοτε προσκαλουμένη, συνεργᾷται μετὰ τῆς ποιμανινοῦσης Ἐκκλησίας ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων ἐπιστημονικῶν ἅμα καὶ ἐκκλησιαστικῶν. Δια τοῦτο δ' ἄκρ βῶς ἀπὸ τῆς σήμερον ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς, κύριοι συναδελφοί, οὐχὶ μόνον ὡς συνάδελφος καὶ φίλος πρὸς παλαιὸς διδασκάλους μου καὶ συναδέλφους, ἀλλὰ καὶ ὡς Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, μετὰ τῆς παρακλήσεως, ὅπως προσφέρητε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ ὑμέτερα φῶτα. Ἡ Ἐκκλησία, πολλὰς ἐλπίδας στηρίζουσα ἐπὶ τὴν πλειάδα τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, πέποιθεν ὅτι θὰ δυνήθῃ διὰ τῶν συμβουλῶν αὐτῶν νὰ τονώσῃ τὸ θεάρεστον αὐτῆς ἔργον. Εὐχαριστῶν δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ ἀγά-

τη δμῶν καὶ τῇ τιμῇ, παρακαλῶ ὅπως μοι παρέχητε τὴν ἡμετέραν πολυτίμον συνδρομὴν καὶ συνεργασίαν».

Εἰς ἀπάντησιν ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Ι. Μεσολωρᾶς ἐξέφρασεν ἐκ προσώπου τῶν συναδέλφων τὴν μεγάλην τῆς Σχολῆς χαρὰν ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τῆς Α. Μακαριότητος, τονίσας δ' ὅτι θὰ σημειωθῇ εἰδικῶς ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς Σχολῆς ὅτι πρώτην ταύτην φοράν ὁ Πρόεδρος τῆς Ι. Συνόδου Μητροπολίτης Ἀθηνῶν προσέρχεται ἐν τῇ ἐπισήμῳ αὐτοῦ ιδιότητι εἰς τὴν Σχολὴν καὶ συμπαραδρεῶν ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν συνεργασίαν τῶν Καθηγητῶν αὐτῆς εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, χαρακτηρίζει τὸ γεγονός τοῦτο σπουδαιότατον καὶ τὰ μάλιστα βαρυσήμαντον ἐν τοῖς καθ' ὅλου χρονικοῖς τῆς Σχολῆς.

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Μακαριότητος καὶ τῇ προτάσει αὐτῆς ἡ Σχολὴ συνεζήτησεν ἐπὶ ἐπικαίρων τινῶν θεμάτων, ἐν οἷς καὶ περὶ συγκλήσεως Ἑλληνικοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου ἐν Ἀθήναις περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους, κοινῇ δ' ἀσπάζεται ἀνετίθη εἰς τριμελῆ ἐκ Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς Ἐπιτροπὴν ἵνα μελετήσασα ἐπισταμένως καὶ κατὰ τὰς λεπτομερείας τὸ ζήτημα μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου, ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ πόρισμα τῆς μελέτης πρὸς τὴν Σχολὴν διὰ τὴν ὀριστικὴν τοῦ Συνεδρίου ὀργανώσιν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς κατὰ τῆς βλασφημίας Ἐγκυκλίου τοῦ Μακ. Μητροπολίτου ὁ κ. Παύλος Νιρβάνας παρέχει ἐν τῇ «Ἔστια» (22, V) τὴν ψυχολογίαν καὶ τὸν ὀρισμὸν τῆς βλασφημίας: «Ἡ βλασφημία εἶνε μία ἀπὸ τὰς ἀντιδράσεις, ποῦ ἀντιτάσσει, ἀντανακλαστικῶς καὶ ἀσυνειδήτως σχεδόν, ὁ ὀργανισμὸς μας εἰς τοὺς αἰφνιδίους ἐξωτερικοὺς ἐρεθισμοὺς, οἱ ὅποιοι μᾶς προκαλοῦν τὰ δυσάρεστα αἰσθήματα τοῦ φυσικοῦ πόνου ἢ τῆς ἠθικῆς κακώσεως. Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰς περιστάσεις αὐτάς, ἐκτός τῶν φυσικῶν ὄπλων, τὰ ὅποια διαθέτουν εἰς ἀναλόγους περιστάσεις τὰ ἄλλα ζῶα, ἔχει προνομιακῶς καὶ τὸ ὄπλον τοῦ λόγου. Ἀπαντᾷ, ὑβρίζει, ἀπειλεῖ, βλασφημεῖ, ἀναλόγως τῆς ἀνατροφῆς του. Ἀλλὰ ὁ γενναῖος ἄνθρωπος ὑβρίζει ἢ ἀπειλεῖ ἢ καταρᾶται ἀπ' εὐθείας τὸν ἀντίπαλόν του ἢ ἐκείνον, ποῦ ἐπροξένησε τὸν σχετικὸν πόνον. Καὶ ἀναλαμβάνει μὲ θάρρος τὴν εὐθύνην τῆς στάσεώς του καὶ τῶν λόγων του. Ὁ δειλὸς βλασφημεῖ. Ἐφευρίσκει, δηλαδή, ἕνα τρόπον ἀσφαλούς κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον ἀντιδράσεως. Ἀντὶ τὴν ὑβρίσῃ τὸν ἀντίπαλόν του, ποῦ τοῦ ἔφταιξεν, ὑβρίζει τὸν Θεόν, τὴν Παναγίαν, τὸν Χριστὸν, ὅλας τὰς Ἀγιότητας καὶ ὅλα τὰ Ἱερά Σύμβολα, ποῦ δὲν τοῦ ἔφταιξαν εἰς τίποτε, μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι ὅλος αὐτός ὁ αὐλὸς καὶ ἐπιεικὴς κόσμος δὲν θὰ τοῦ ζητήσῃ τὸν λόγον τῶν ὑβρεῶν καὶ τῶν σαρκασμῶν του. Δι' αὐτὸ ἐπιμένω ὅτι ἕνας λαός, ποῦ βλασφημεῖ συστηματικῶς, εἶνε ἕνας λαός ἀνανδρός. Καὶ πρέπει νὰ κολλάζεται ἀπὸ τοὺς νόμους, ὅχι τόσο διὰ τὴν ἀνευλάβειάν του πρὸς τὰ Ὅσια καὶ τὰ Ἱερά, μέχρι τῶν

ὁποίων δὲν φθάνει ἡ βλασφημία του, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνανδρίαν του». — Συνιστῶμεν εἰς τοὺς χριστιανοὺς προσοχὴν νὰ μὴ παρασύρονται ἀπὸ τὰς κακοδοξίας τῶν «Χιλιαστῶν», οἱ ὅποιοι ἀπὸ τῆς ἡρξισαν διὰ συχρῶν διαλέξεων νὰ διαδίδουν τὰς αἰρετικὰς τῶν δοξασίας καὶ νὰ διαφημίζουσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰ βιβλία των. Ὑπὸ τὴν δορὰν τῶν δῆθεν «σπουδαστῶν τῶν Ἀγίων Γραφῶν», ὅπως αὐτοτυποφοροῦνται, διαστρεβλώνουν τὸ πνεῦμα καὶ τὸ νόημα τῆς τε Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, μῆτε τὸν Χριστὸν δέ, μῆτε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα παραδεχόμενοι ὡς Θεὸν καὶ ἀρνούμενοι τὴν Ἁγίαν Τριάδα, διδάσκουν, ὅτι ἐγγίξει ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν γῆν, — ὀρίζουν μάλιστα ὡς ἔτος ἐλεύσεώς του τὸ 1925! — ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ βασιλεύσῃ μετὰ τῶν ὀπαδῶν του ἐπὶ χίλις ἔτη! Ἀπέχετε, λοιπόν, ἀπὸ τὰς διαλέξεις των, μὲ τὰς ὁποίας διακηρῦττον ὅτι οὐδέποτε θὰ ἀποθάνουν ἑκατομμύρια ἤδη ζώντων, καὶ μὴ δέχεσθε τὰ βιβλία των. — Ἀποφεύγομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν πράξιν τῶν ἐν διαφημίσει περὶ ἐκδοθησομένης ἐφημερίδος αὐθαίρετως ἀναγραφάντων τὸ ὄνομα τοῦ Μακ. Μητροπολίτου μετὰ τῶν μελλόντων συνεργατῶν τῆς δὲν φαντάζονται ὁποίας ζημίας καθίστανται πρόξενοι μετὰ τῶν ἀπλουστέρων. Τὸ πράγμα ἤδη διεψεύσθη ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῆς Α. Μ. — Τὰ θρησκευτικο-ἠθικὰ Σωματεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἐνωθέντα ἀπετέλεσαν μίαν ὀργανώσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐνωσις τῶν ὀρθοδόξων χριστιανικῶν Σωματείων». Ἡ συνομοσπονδία αὕτη, ἀποκτῶσα τὴν προσήκουσαν συναίσθησιν τῆς δυνάμεώς της, θὰ ἀποβῇ εὐεργετικώτατη ἀπὸ πολλῶν ἐπόψεων. Ἡ ἠλικὴ τοῦ πλήθους τῶν εὐσεβῶν καὶ ἠθικῶν ἀνθρώπων δύναμις θὰ κατορθώσῃ, ὡς ἀνάγκη ἢ ἀνάγκη καλῆ, νὰ ἐπιβάλληται ὡς ἑραστία ἠθικὴ δύναμις κατὰ πάσης καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἐκφαινομένης ἀσεβείας καὶ ἀνηθικότητος, ἀποτελοῦσα οἷονεὶ τὴν ἰσχυροτάτην καὶ ἀμείλικτον τῆς ἠθικῆς λογοκρισίαν, τὴν ὁποίαν πολλὰκις ἀδυνατεῖ ν' ἀσκήσῃ ἡ Πολιτεία.

Π.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εἰς τὸ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τηλεγράφημα τῆς Ἱεραρχίας, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τῇ συνεχεῖα τῶν ἀπὸ τοῦ φύλλου τούτου κατ' ἐπιτομὴν δημοσιευομένων πρακτικῶν τῆς Συνόδου αὐτῆς, ἐλήφθη ἡ ἀκόλουθος ἀπάντησις:

Ἀποδίδομεν Συνοδικῶς τὸν Ἑμέτερον Συνοδικὸν ἀσπασμόν, ἀλλὰ καὶ τὰς εὐχαριστίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας διὰ τὰς ἀπευθυνθείσας ἐκφράσεις ἀδελφικῆς συμπαθείας. Χαίροντες διὰ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνάθροισιν τῆς Ἱεραρχίας, διαπιστοῦσαν τὴν ἀποκατασταθεῖσαν ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας ὁμόνοιαν, ἰκετεύομεν τὸν ἀναστάντα Χριστὸν ὅπως τὴν ἁγίαν ταύτην «ἐνότητά τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ σὺνδῶμῳ τῆς εἰρήνης» ἐπεκτείνῃ ἀπὸ τῶν ποιμένων ἐπὶ τὸ πλήρωμα ἅπαν τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας

† Ὁ Κωσταντινουπόλεως ΜΕΛΕΤΙΟΣ

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου καταβαλλομένων εἰς τοὺς Ἱεράρχας καὶ τοὺς Ἱεροκήρυκας τῆς Παλ. Ἑλλάδος μισθῶν θὰ κρατῆται 1% ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἐπισήμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Δελτίου, ἢ δ' ἀπόφασιν αὕτη, τῇ συγκαταθέσει ἀπαξιαπάντων τῶν Ἱεραρχῶν, ἀρξεται ἐκτελουμένη ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐν. ἔτους. Πειποιθήμεν, ὅτι καὶ οἱ τῶν Νέων Χωρῶν Ἱεράρχαι θὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ προσχωρήσωσι πρὸς τὴν ἀποψιν ταύτην, προθύμως στέργοντες νὰ ἐνισχύσωσι τὸ πρῶτον ἐπίσημον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας δημοσιογραφικὸν ὄργανον δι' ἀσημάντου ὀλικῆς θυσίας.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἐκδικασθεῖσης τῆς ἐφέσεως τοῦ ἱερέως Παρίση Μέμου (Μητροπ. Δημητριάδος), ἐπεβλήθη αὐτῷ ἐξαμηνος ἀργία ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας.

— Τριμηνος ἀργία ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας ἐπεβλήθη καὶ τῷ ἱερεὶ Παναγιώτῃ Τσαπάτῃ.

— Ἐπὶ τοῦ κόρου ἐκλογῆς τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀσωμάτων «Πετράκη» ἠρωτήθη ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικὸς Σύμβουλος, ἂν ἔχη δικαίωμα ψήφου ἀδελφὸς τῆς Μονῆς, ὅστις ἀπέκτησε μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἐν προγενεστέρῃ ἐκλογῇ, τῶν ἀδελφῶν ὄντων ἐν δ.φ. ὀλιγωτέρων τῶν εἴκοσι, ἐψήφισε δὲ καὶ ὅταν οἱ ἀδελφοὶ ἐγένοντο εἴκοσι, χωρὶς ὁμοῦ νὰ ἔχη ἐν συνόλῳ ἐξαστίαν ἀπὸ τῆς κορᾶς.

— Ἡκυρώθη ἡ γενομένη ἐκλογὴ Ἱγουμενοσσομβουλίου τῆς Ἱ. Μονῆς «Φανερωμένης» Κορινθίας, διότι δὲν ἔλαβον γινῶσιν τῆς ἐκλογῆς δύο ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς.

— Ἀπεστάλη ἔγγραφον πρὸς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς ἐν Σίδνεϋ ὀρθοδόξου Ἑλλ. Κοινότητος, ἵνα ὁ ἱερεὺς Δημήτρ. Μαρινάκης διατηρηθῇ ὡς ἐφημέριος τῆς Κοινότητος ταύτης, τοῦ Δανιὴλ Μαραβέλη διαταχθέντος νὰ μεταβῇ εἰς Κουίνσλάνδην. Περὶ τοῦτου εἰδοποιήθησαν διὰ σχετικῶν ἔγγραφον καὶ οἱ ἱερεῖς ἀμφότεροι.

— Ἀνεκοινώθησαν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἀπαντητικὰ ἐπὶ τῆς ἀναγγελίας τῆς ἀναρρήσεως τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Γράμματα τοῦ Παναγ. Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου, τῶν Μακαρ. Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας, καὶ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.

— Ἐπίσης ἀνεκοινώθησαν ἀπαντήσεις τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀντιοχείας, καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου εἰς τὰς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς ἐρωταῖς τοῦ Πάσχα διαδιδασθεῖσας ἐπιστολὰς τοῦ Μακ. Μητροπολίτου.

— Ἀνεγνώσθη ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, ἐς ἣς ἐμφαίνεται, ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος Κύπρου ἀνεγνώρισεν τὴν ἰδρυσιν τοῦ Σεβδικῶν Πατριαρχείου καὶ τὸ κῆρος τῶν Ἀγγλικανικῶν χειρονομιῶν, τιθεμένων εἰς ἴσην κανονικὴν μοῖραν πρὸς τὰς τῶν Ἐκκλησιῶν Λατινικῆς, Ἀρμενικῆς καὶ Παλαιοκαθολικῆς.

— Διὰ Πατριαρχικοῦ Γράμματος ἀνεκοινώθη τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον ἀπηγόρευσε πᾶσαν χειροτονίαν ἱερέων μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως.

— Ὁ Σεβ. Μητροπ. Δυρραχίου εὐχαριστῶν ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτοῦ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλ-

λάδος εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Διορθόδοξον Ἐπιτροπὴν, αἰτεῖται σχετικὰς ὁδηγίας.

— Εὐρονθέντος τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνεδρίου ἐπὶ γάμου ἐπισκόπων, συντομύσεως ἀκολουθιῶν, νηστειῶν, ἐνώσεως Ἐκκλησιῶν, περιοδικῆς συγκλήσεως Ὀρθοδόξων Συνόδων, λόγων κωλυμάτων καὶ διαλύσεως τοῦ γάμου, περιβολῆς, ὁρίου ἡλικίας καὶ χειροτονίας κληρικῶν, τῷ ζητήσονται ἐπὶ τούτων ὁδηγίας Σεβ. Μητρ. Δυρραχίου ἀπεστάλησαν τηλεγραφικῶς τοιαῦται, καθ' ὅσον δύναται νὰ συμμετάσχη τῶν συζητήσεων περὶ τῶν τεθέντων ζητημάτων ἐν τῷ Ὀρθοδόξῳ Συνεδρίῳ, συμμορφούμενος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινωνίας, λαμβανομένου ὅπ' ὅσον εἰς τὰ πορίσματα τῶν συζητήσεων ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας.

— Τα περὶ ἰδρύσεως Ἐπισκοπικοῦ Γραφείου Ἀσολόδος ἔγγραφα διεβιβασθησαν τῷ Ὑπουργεῖῳ δι' ἰδίαν πρὸς τοῦτο ἐνέργειαν, καθότι ὁ πληθυσμὸς τῆς Μητροπόλεως ταύτης εἶνε ὀλιγώτερος τῶν 70 χιλ. ψυχῶν.

— Ἐπετρύπη τῷ Σ. Ἀργολίδος ἵνα διορίσῃ Ἱγουμενοσσομβούλια διὰ μίαν πενταετίαν, μὴ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ πρὸς ἐκλογὴν ἐν ταῖς Μοναῖς: α) «Καρακαλά», ἐκ τῶν Γερμανοῦ Τριανταφύλλου, Ἱγουμενοῦ, Κυπριανοῦ Κατσάλη καὶ Ἡσαίου Διαμαντῆ ὡς Συμβούλων, β) «Ταλαντίου» ἐκ τῶν Δωροθέου Χρήστου, Ἱγουμενοῦ, Ἀνθίμου Στατηρᾶ καὶ Παρθενίου Πασχαλιάρη, Συμβούλων, καὶ γ) «Ἀγνοῦντος» ἐκ τῶν Ἀθανασίου Μπικίου, Ἱγουμενοῦ, Δανιὴλ Πήττα καὶ Θεοδωρήτου Γεωργοπούλου, Συμβούλων.

— Ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Κεφαλληνίας μηνιαία ἀποουσίας ἄδεια πρὸς λουτροθεραπείαν.

— Ἐχορηγήθη τῷ Σ. Φωκίδος μηνιαία ἄδεια ἀποουσίας διὰ Λουτράκιον καὶ Ἀθήνας.

— Ἀπεστάλη τῷ Ὑπουργεῖῳ συμπληρωτικὸς πίναξ εἰσφορῶν διὰ τὴν κατὰ νόμον αὔξησιν τῶν ἐξόδων τοῦ Γραφείου τῆς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κονουρίας.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παρεκάλεσε τὴν Ἱ. Σύνοδον, ἵνα παρεμποδίσῃ, εἰ δυνατόν, πᾶσαν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἀμερικὴν μεταβάσιν ἱερέων.

— Τὰ κατὰ νόμον ἔγγραφα πρὸς ἰδρυσιν Ἐπισκοπικοῦ Γραφείου ὑποβληθέντα παρὰ τοῦ ἀγ. Καρυστίας, ἀπεστάλησαν τῷ Ὑπουργεῖῳ σὺν τῇ πληροφορίᾳ ὅτι ἡ Μητροπολις αὕτη ἔχει πληθυσμὸν ἐλάσσονα τῶν 70 χιλ.

— Ἀνεκοινώθη ὅτι μετ' ἐκλογὴν διορίσθη Ἱγουμενοσσομβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης ἐκ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Ἰγνατίου Γιαννακοπούλου ὡς Ἱγουμενοῦ, Ἱεροθέου Μητροφάνους καὶ Πολυκάρπου Ἀλιτιφέρη, ὡς συμβούλων.

— Τοῦ Σεβ. Ναυπακτίας ἐρωτήσαντος ἂν ἐκλογὴ ἐφημερίου γενομένη κατὰ τύπους νόμους, εἶνε καὶ πράγματι ἔγκυρος, ἀφοῦ κατὰ ταύτην ὁ ἀνακηρυχθεὶς ὑπεψήφιος ἔλαβε μίαν μόνην ψήφον, τὴν τοῦ ἐνὸς μόνο προσελθόντος καὶ ψηφισάντος, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπήθυνε σχετικὸν ἐρώτημα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον.

— Παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Φωκίδος ἰδρύθη διὰ Β. Δ. Ἐπισκοπικὸν Γραφεῖον.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Τῆ 2α Μαΐου ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ Αὐτοῦ ἐορτῇ εὐρεσθήτη νά ἀπονεύμῃ πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν τὸ παράσημον τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Σωτῆρος, ὅπερ καὶ διεβ.βασεν αὐτῷ διὰ τοῦ Αὐλαρχοῦ κ. Σούτσου.

— Τὴν Α. Μ. τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ἐπεσκέφθη ὁ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐν Γενεύῃ ἐδμευούσης Χ. Α. Ν. κ. Ο. Α. Hanson.

— Ὁ λοφὸς Δίκινσον, Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ «Παγκοσμίου Συνεδρίου τῆς διεθνούς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν», οὐκίος Πρόεδρος εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβούριας, δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Μητροπολίτην ἀνεκοίνωσεν, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνέλευσιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Συνδέσμου, ἐν Ζυρίχῃ συγκροτηθεῖσαν, ἐξελεγε τμητῆς ἕνεκεν Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέσμου.

— Ἐπὶ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ (13) ἡ Α. Μακαριότης ἐτέλεσε τὴν ὑσιαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ Ναφ τῆς Μεταμορφώσεως (Πλακάς), ἐν πολυπληθεστάτῳ ἐκκλησιαστικῷ, πρὸς ὃ ὠμίλησεν ἀπὸ τῆς ἀναγνωσθείσης εὐαγγελικῆς περικυπῆς τῆς θεραπείας τοῦ Τυφλοῦ.

— Τῆ 17 Μαΐου, ἐορτῇ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Α. Μακαριότης μετέβη εἰς τὸ πρῶστοιον Κυρωπὶ ἵνα εὐλογῆσῃ τοὺς κατοικοὺς, τελούσας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν ἐτήσιαν ἐορτὴν τοῦ χωρίου. Τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ἐν τῷ ὁμωνυμῷ ναφ, συμπαραστατομένη ὑπὸ πλειάδος ἱερέων, διδάσασα δ' ἀπὸ τοῦ μεγαλοῦ γεγονότος τῆς ἀναλήψεως κατέληξεν εἰς προτροπὴν περὶ ἀποχῆς ἀπὸ τῶν βλασφημιῶν κατὰ τῶν θείων.

— Τῆ 20 (7) Μαΐου ἡ Α. Μακαριότης ἐλειτούργησεν ἐν τῷ ἱερῷ Ναφ τοῦ ἁγίου Γεωργίου (Κυρύντση), εἰδίδαξε δὲ τὸ πικνοτάτον ἐκκλησιαστικὸν ἀπὸ τοῦ εὐαγγελικοῦ ρητοῦ «αὕτη ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινάσκωσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπεστειλάς Ἰησοῦν Χριστόν».

— Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἐπεσκέφθη ἀνευ προειδοποιήσεως τὸ ἐν τῷ Ναφ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς λειτουργοῦν Κυριακὸν Κατηχητικὸν Σχολεῖον, ὅ,τιο τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφημερίου τοῦ ναοῦ αἰδ. κ. Ἀγγέλου Νησιώτη. Ἐνώπιον τῶν 200 καὶ πλέον μαθητῶν τοῦ Σχολείου ὁ ἱερεὺς προσεφώνησε καταλλήλως τὴν Α. Μακαριότητα, ἀναπτύξας διὰ μακρῶν τὰ τοῦ σχολείου ἀριθμοῦντος βίον ὃ καὶ πλέον ἐτῶν, εἰπὼν δὲ μετὰ ξὺ ἄλλων, ὅτι το ἵαν εὐχριστόν διὰ τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ σχολεῖον, εἶναι, ὅτι, ἂν καὶ δὲν ἀριθμῆ πολλάς μαθητῆρας, ἦτοι 200 περίπου, εἶναι ὁμως κατὰ τὸ ποιὸν ἵαν ἱκανοποιητικόν. Μεθ' ὃ ἡ Α. Μ. συγχαρεῖς τὸν τε διδάσκαλον καὶ αὐτὰς διὰ τὸ μέγα ἔργον, ὅπερ ἔχουσιν ἀναλάβει, παρέβαλεν αὐτὰς πρὸς τὰς χριστιανὰς γυναῖκας τῶν πρώτων αἰώνων καὶ συνέστησεν, ὅπως τὰ διδασκόμενα προσπαθῶσι νά ἐφαρμόζωσιν ἐν τῷ β.ω αὐτῶν καὶ ἀποβῶσιν ἀποστολοὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς τὴν κοινωνίαν διὰ τε τοῦ λόγου καὶ τοῦ παραδείγματος. Μετὰ διαφόρους ἐπὶ σρησκευτικῶν θεμάτων ἐρωτήσεις, εἰς ἃς αἱ μαθήτῆραι εὐστόχως ἀπήνησαν, μία ἐξ αὐτῶν προσεφώνησε τὴν Α. Μακαριότητα ὑποβαλοῦσα θεομὰ συγχαρητήρια ἐκ μέρους πιασῶν ἐπὶ τῇ ἀπόρῳ τῆς Α. Μακαριότητος εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον Ἀθηνῶν, ὡς καὶ διὰ τὸ μέγα ἐνδιεφέρον καὶ τὴν ἀγάπην αὐτῆς πρὸς τὰ Κυριακὰ Σχολεῖα, καὶ εὐχαριστήσασα θεομῶς διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Α. Μακαριότητος προσγενομένην αὐταῖς τιμὴν.

— Αὐθμερὸν τῆ 5 μ. μ. ἡ Α. Μακαριότης ἐπεσκέφθη τὸν Οἶκον τῶν τυφλῶν, ἐνθα ἐτελέσθη ἡ ἐτήσια ἐορτὴ τοῦ ἱδρύματος. Κατὰ ταύτην αἱ τροφιμοὶ ἐψάλον διαφορὰ ἄσματα, ἀπήγγειλαν ποιήματα, ἀνέγνωσαν κ.λ.π., ὃ δὲ Ταμίας τοῦ ἱδρύματος κ. Νικολαΐδης ἐξέστησε τὸν ἐτήσιον οικονομικὸν ἀπολογισμὸν τοῦ εὐλογοῦς ἱδρύματος. Ἐν τέλει ἡ Διευθύντρια δ. Λασκαρίδου ἐλογοδότησεν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ διαφεύσαντος ἐτους. Μεθ' ὃ ἡ Α.

Μακαριότης καὶ πάντες οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν ἐορτὴν ἐπεσκέφθησαν τὰ διάφορα διαμερίσματα τοῦ ἱδρύματος.

— Ἡ Α. Μακαριότης μεταβάσα τῆ 21 λήξαντος εἰς τὸ θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμὸς» ἐπεσκέφη τὸν ἐν αὐτῷ νοσηλευόμενον Σεβ. Μητροπολίτην Ἡλίας κ. Ἀντωνίου, ὡς καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου «Τρεῖς Ἰεράρχαι» κ. Βαρυμπομπιώτην.

— Τῆ 21 λήξαντος ἡ Α. Μ. μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυλακίας ἐξεδραμεν εἰς τὸν ἐν τῇ θρσει «Διόνυσος» ἐπ' ὀνοματι τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ἀνεγερθέντα ναόν, ὃν καὶ ἐγκαινιάσει ἵαν προσεχῶς.

— Ἡ Ἐπιτροπεία τῆς «Ἐνώσεως τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν Σωματείων» παρουσία εἶσα πρὸ τῆς Α. Μακαριότητος ἀνήγειλεν αὐτῇ διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως κ. Π. Βαρυμπομπιώτου, ὅτι ἀνεκηρύχθη «Ἐπίτιμος Πρόεδρος» τῆς Ἐνώσεως. Ὁ κ. Βαρυμπομπιώτης, ἐπικαλούμενος ἐν προσφωνήματι τὴν πολῦτιμον ἰσχυρὴν τοῦ Μακ. Μητροπολίτου εἰς τὴν βαρείαν τῆς Ἐνώσεως ἀποστολὴν ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ περιβάλῃ τὸ ἐξυγιαντικὸν ἔργον αὐτῆς διὰ στοργῆς καὶ ἀγάπης. Ὁ Μακαριώτατος, εὐχαριστήσας θεομῶς, ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του ἐπὶ τῇ ἐπιευχύσει ἑνώσει τῶν σρησκευτικῶν Σωματείων πρὸς συντονισμόν τῆς πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὑψηλοῦς σκοποῦς δράσεως, καὶ διεβεβαίωσε τὴν ἔνωσιν ὅτι θὰ ἔχωσιν ἐν τῷ προσώπῳ του προθυμὸν σύμβουλον καὶ συνεργόν.

— Ἐξέδουη Β. Δ. (8 Μαΐου), δι' οὗ καθίσταται Ἐπίτιμος Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθηνῆναι Ἐθνικοῦ καὶ Κυποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ὁ πρῶτον τακτικὸς Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς ταύτης καὶ νῦν Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ὡς ἐξόχως ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ διαπρέψης διὰ συγγραφῶν πολυαρίθμων καὶ πρωτοτύπων καὶ διὰ διδασκαλίας πολυχρονίου καὶ τὴν καθ' ὅλου μὲν Θεολογικὴν Ἐπιστήμην προαγαγῶν, ἰδιαιτάτα δὲ τὸν ἱστορικὸν αὐτῆς κλάδον καταπλουτίσας».

Ὁ Μακ. κ. Χρυσόστομος ἐξελέγη Ἐπίτιμος Καθηγητῆς, κατὰ τὸν Πανεπιστημιακὸν νόμον, ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν, τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ προτάσει τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

— Ἡ Α. Μακαριότης ὁ Μητροπολίτης ἐδώρησατο τῷ ἱερῷ ναφ τῆς Ριζαρίου Σχολῆς δύο ἱερατικὰς στολάς, ἐφ' ἃ καὶ ὅ,τε διευθύνων τὴν Σχολὴν Παν. Ἀρχιμ. κ. Εὐ. Ἀντωνιάδης καὶ τὸ Διοικητικὸν αὐτῆς Συμβούλιον διεβίβασαν τῇ Α. Μ. μετὰ θεομῶν εὐχαριστιῶν ἐγγράφα διὰ τὴν ὑπέρ τῆς Σχολῆς στοργικὴν αὐτῆς μέριμναν.

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ ΠανεπιστημίουΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΘΗΝΑΙ, ΜΕΓΑΡΟΝ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΕΝΤΕΥΞΙΣ 11 - 12 π. μ.ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30
} ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. ΧΡ. 30Διὰ τοὺς φοιτητὰς, τοὺς ἱεροσπουδαστὰς καὶ
τοὺς μαθητὰς τὰ ἡμῖση

Τύποις «Φοίνικος», Σταδίου 38, Ἀθήναι